

Finantsministeren: Jeg troer, at jeg har afgivet den Erklæring, som det ærede Medlem ønsker, idet jeg har sagt, at jeg foretrækker Procentsystemet ogsaa i denne Form — det vil sige, jeg ønsker ikke den intercommunale Beskatning, den finder jeg ikke nødvendig for Sagen, og den hører mere til de accidentelle Spørgsmaal i det, som her ligger for — men det er mig nødvendigt, netop paa Grund af den Bægt, jeg lægger paa at faae denne Lov istand, at tage visse praktiske Hensyn; disse kan jeg ikke afgjøre, thi de afhænge ikke af mig. Jeg har sagt i Begyndelsen af mit Foredrag idag og henstillet det til de ærede Medlemmer, at man ikke maatte indføre saa betydelige Forandringer og navnlig ikke kaste hele nye Ting ind, at der kunde være Fare for, at Loven ikke vilde gaae igjennem i det andet Thing. Jeg har ingen Betænkelse ved at optage Procentsystemet, netop paa Grund af den Afstemning, som fandt Sted i Landstinget, og dersom man ikke vil vedhænge denne Lov Ting, som i andre Henseender kunde gjøre den modbydelig for det Mindretal i Landstinget, der dengang sluttede sig til Procentsystemet, har jeg ingen Frygt for, at den ikke ogsaa skulde kunne gaae igjennem i det andet Thing. Jeg veed ikke; om det ærede Medlem er tilfreds med denne Erklæring.

Sylv. Jørgensen: Det har glædet mig, at den høitærede Minister har afgivet den Erklæring, at han kan gaae ind paa det ene eller det andet af de foreliggende Systemer. Det har glædet mig, fordi jeg efter min Opfattelse maatte stemme mod Procentsystemet, i alt Fald i den Skikkelse, hvori det her foreligger. Hvad jeg har imod Forslaget til Procentsystemet, er først det, at det, saavidt jeg kan see, i en Fremtid saa lang, som man skal bruge dette System, vil skabe forøgede betydelige Udgifter til Skattecommissairer. Det begynder med 100 eller 120,000 Rb., men det er min Overbeviisning, at det efterhaanden vil stige. Denne Udgift troer jeg aldeles vil kunne spares ved Contingentsystemet, thi om det end vil være rigtigt, om ikke nødvendigt at tage disse Commissairer for et Aarstid eller to som veiledende, er jeg dog aldeles overbevist om, at

det efter den Tid vil være aldeles unødvendigt for Fremtiden. Jeg er imod dette System, fordi det sætter Communalbestyrelserne i det Hele taget i en Umhyndighedstilstand, som vistnok Befolkningen omkring i Landet vil føle sig utilfreds med. Jeg er imod Forslaget dertil, fordi, som der allerede er udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Afd. Valgkreds (Fenger), der som Udvalgets Mindretal tilraader at vedtage Contingentsystemet, som det foreligger fra Landstinget, det fordrer 10,000 Eder, hvoraf jeg troer, at de fleste ville blive pro forma Eder. Jeg er imod Forslaget til Procentsystemet, fordi det opstiller et Lokkemiddel, hvorved det vil drive Communalbestyrelserne til at gaae samvittighedsfuldt tilværks ved, at $\frac{1}{5}$, af hvad der paalignes, skal tilfalde Kommunen. Jeg er overbevist om, at det ikke har anden praktisk Betydning end den, at der derigjennem paalignes Communerne forud en Sum, som ikke er nødvendig. Jeg er imod det samme Forslag, fordi det stryger to Ting, som dog efter min Overbeviisning ere værd at sætte nogen Priis paa. Det Eine er det, at det staaer enhver Skatteyder frit for at klage ogsaa over Andres Ansættelse, og det Andet, at det, naar Skatteligningen er lagt, staaer enhver frit for at kunne bedømme, hvorvidt han troer, at den i det Hele taget er lagt nogenlunde rigtig. Udgangen til disse to Ting tages bort. Naar jeg har søgt nærmest gjennem denne Discussion at komme til Kundskab om, hvor dog den hele Drivjæder ligger til, at det, som det synes, absolut var givet, at man maatte komme til Procentsystemet, maa jeg desværre tilstaae, at jeg ikke har kunnet finde slynderlig Andet end to Ting. Den ene, at der er en Deel Grundeiere omkring i Landet, som have Eendomme i forskjellige Communer, og som ikke kunne finde sig tilfreds med at beskattes gjennem disse forskjellige Communer, og noget forskjelligt paa de forskjellige Steder, men at man af denne Grund skulde forlade et ellers rigtigt System, forekommer mig dog stivt nok, endog affeet fra, at netop en saadan Beskatningsmaade igjennem Indkomsskatloven maaskee er det eneste Middel eller i alt Fald den korteste Vej for at komme til en nogenlunde rimelig og billig Beskatning paa Formue og Indtægt i Commu-